

Kendelse af 16. februar 2011 (J.nr. 2010-0022475)

Afgift som følge af for sent indsendt årsrapport ikke eftergivet.

Årsregnskabsloven §§ 151 og 152.

(Monica Reib, Kirsten Askov Mikkelsen og Jan Uffe Rasmussen)

A koncernen har på vegne af ledelsesmedlemmerne K1, K2 og K3 den 1. august 2010 klaget over, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved en række skrivelser i juli 2010 har pålagt ledelsesmedlemmerne afgifter for ikke rettidig indsendelse af årsrapporter for 2009 for en lang række selskaber i A koncernen.

Sagens omstændigheder:

I klageskrivelsen har E fra A anført:

”På vegne af: D ..., K2 ..., K3 ... skal vi hermed påklage Erhvervs- og Selskabsstyrelsens pålæg af afgifter for for sen indsendelse af årsrapporter i A-koncernen ... til Erhvervsankenævnet.

Det er vores opfattelse, at der foreligger særlige omstændigheder, som kan begrunde helt eller delvis frittagelse for de pålagte afgifter i henhold til årsregnskabsloven § 152 stk. 1 for alle ovennævnte personer.

Beskrivelse af faktiske forhold omkring indsendelsen af årsrapporter 2009 for A- gruppen

A koncernen har efter en mislykket børsmission i december 2009 haft meget svære økonomiske vanskeligheder, herunder meget stram likviditet. Den daværende direktion bestående af B og C blev i slutningen af marts måned bortvist på grund af nogle finansielle dispositioner og dens fyring af nøglemedarbejdere, som var kritiske i forhold til håndteringen af den økonomiske situation og regnskabsprocesser. Fyringerne omfattede b.l.a. D, som fungerede som teknisk direktør og K2, der fungerede som CFO.

Efter bortvisningen af direktionen blev D ansat som adm. direktør og K2 som CFO. D og K2 blev i forbindelse med deres genansættelser indsat som ledelse i alle koncernens datterselskaber. Tidspunktet for indsættelsen fremgår de vedlagte registreringsudskrifter fra CVR-registeret.

Den hidtidige direktion havde en strategi om, at arbejdet omkring regnskabsaflæggelsen primært skulle varetages af eksterne rådgivere (...) og at man internt kun skulle have en meget begrænset regnskabsekspertise.

På grund af mangel likviditet som følge af den mislykkede børsmission og den daværende ledelse manglende håndtering heraf, har den nye ledelse i A ikke løbende kunne betale ... for udarbejdelse og revisione af årsrapporterne 2009 for A A/S koncernens selskaber. Det var simpelt hen ikke muligt for den nye ledelse at skaffe likviditet med så kort varsel, da koncernens økonomiske forhold nødvendiggjorde at der skulle en samlet aftale med de væsentligste kreditorer på plads inden man kunne fortsætte forsvarligt.

Den manglende betaling vedrørte alene revisionen og udarbejdelsen af årsrapporterne for 2009 og ikke tidligere år.

Den manglende betaling gjorde, at ... i en periode stoppede arbejdet i og det forsinkede processen omkring udarbejdelse og revision af årsrapporterne 2009 så meget, at det ikke var muligt at færdiggøre dem inden fristen d. 31 maj. 2010.

På grund af de manglende interne ressourcer og kompetencer var det simpelt hen ikke muligt, at fortsætte regnskabsaflæggelsen uden ...'s assistance.

Som dokumentation for de ovennævnte forhold vedrørende ... er A's korrespondance med

Den nye ledelse har efter sin tiltræden arbejdet på at opbygge og styrke koncernens kompetencer og ressourcer indenfor regnskab, blandet andet opbygning af en højkvalificeret controllerfunktion, der skal sikre kvaliteten af og hastigheden i regnskabsaflæggelsen, så kravene om årsrapporterne kan udarbejdes og revideres i god tid kan overholdes i fremtiden.

Styrkelsen af de interne ressourcer og kompetencer kunne ikke gennemføres så hurtigt, at det kunne fremskynde regnskabsaflæggelsen af årsrapporterne for 2009.

Lovgrundlag og tidligere afgørelser

Det fremgår at årsregnskabsloven § 152 stk. 1 at under ganske særlige omstændigheder kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen helt eller delvis fritage et ledelsesmedlem eller en filialbestyrer for betaling af afgift efter årsregnskabsloven § 151, hvis denne kan godtgøre over for styrelsen, at han eller hun har søgt at fremme indsendelsen m.v., og at forsinkelsen derfor ikke kan lægges ham eller hende til last.

Ønsket med denne lovbestemmelse er at sikre den øverste ledelse i selskaber prioriterer regnskabsaflæggelsen højt, således at regnskabsbrugerne får rettidigt og aktuel information.

Det betyder også at der ved vurderingen af fritagelsen skal lægges vægt på om de ledelsesmedlemmer, der er registreret på tidspunktet for overskridelse af fristen for indsendelse af årsrapport, har haft mulighed for at påvirke forholdene omkring regnskabsaflæggelsen i det pågældende selskab.

Lovbemærkningerne til § 152, stk. 1 forholder sig ikke direkte til den situation at et selskab ikke få afsluttet regnskabsaflæggelsen, som følge af manglende betaling af revisor.

I Erhvervsankenævnet afgørelse j.nr. 03-185.886 af 27. november 2003 fremgår det, at det Erhvervs- og Selskabsstyrelsens opfattelse, at forsinkelser som skyldes manglende betaling af tidligere års honorarer til revisor ikke er en særlig omstændighed, da det kan lastes ledelsen, at den ikke har løst problemet på et tidligere tidspunkt.

Omvendt må det af afgørelsen konkluderes, at såfremt den manglende betalingsevne er opstået kort inden eller under regnskabsaflæggelse og at ledelsesmedlemmerne har gjort hvad det er muligt for at løse den hurtigst muligt, kan det ikke lastes dem, hvis den manglende betalingsevne har gjort, at det ikke har været muligt at færdiggøre årsrapporten indenfor den i årsregnskabslovens fastsatte frist.

Begrundelse for frittagelse

Med udgangspunkt i de faktiske forhold og det foreliggende lovgrundlag er det vores opfattelse, at foreligger særlige omstændigheder, som gør at D, K2 eller K3 ikke kan lastes den for sene indsendelse af årsrapporter i A koncernes selskaber.

De særlige omstændigheder begrundes i:

- At de først er indtrådt i ledelsen af koncernselskaber relativt kort tid inden udløb af fristen for indsendelse af årsrapporterne 2009.
- At de ikke lastes at den bortviste ledelse valg, at regnskabsprocessen primært skulle håndteres af ...
- At de ikke kan lastes at den tidligere direktion ikke efter den mislykkede børsnotering har sikret den nødvendige likviditet til gennemføre processen omkring aflæggelsen af årsrapporter for 2009. Ligesom de ikke kan lastes at børsnoteringen ikke kunne gennemføres.
- At de økonomiske problemer i A koncernen har været af en sådan størrelse, at de som ny ledelse ikke har mulighed for løse den inden for en meget kort tidshorisont
- At mellemværende mellem A og ... ikke vedrører andre regnskabsår end 2009.

Desuden synes det generelt ikke rimeligt og ikke i overensstemmelse med intentionen med bestemmelserne om pålæg af afgifter for forsen indsendelse af årsrapporter, at personer som del af en nye ledelse i en kriseramet koncern skal rammes af afgifter, bare fordi man villig til at påtage sig opgaven at rydde op efter en uansvarlig ledelse og at det sker imens koncernen er ved at udarbejde årsrapporter.

Vi skal derfor anmode Erhvervsankenævnet om at fritage D, K2 og K3 for de pålagte afgifter.

...”

I anledning af klagen har Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i en redegørelse af 3. september 2010 udtalt:

”...

Sagen vedrører 72 virksomheder, som alle er en del af A koncernen.

E [fra A] anmoder på vegne af bestyrelsesmedlemmer henholdsvis direktion om fritagelse for de pålagte afgifter som følge af for sen indsendelse af årsrapporter for 2009 for 72 virksomheder i A koncernen.

Klagen vedrører D, K2 og K3.

...

Styrelsen har udarbejdet en oversigt over de 72 virksomheder, idet denne oversigt viser, hvilken virksomhed der er tale om, hvornår ledelsesmedlemmerne er indtrådt, og hvornår årsrapporten er modtaget i styrelsen. Denne er vedlagt som bilag.

Sagens faktiske omstændigheder

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen pålagde den 2. juli 2010 virksomhedens øverste ansvarlige ledelse, D, K3 og K2 afgifter. Baggrunden herfor var, at årsrapporterne for 72 af virksomhederne i A koncernen var modtaget for sent i styrelsen.

De 72 virksomheders årsrapporter for 2009 skulle være modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest den 31. maj 2010. Den 14. juni 2010 afsendte styrelsen påkravsbreve til samtlige 72 virksomheder til virksomhedernes registrerede adresse med anmodning om at indsende årsrapporterne, så disse var modtaget i styrelsen senest den 24. juni 2010.

Det fremgår af påkravsbrevene, at såfremt årsrapporten ikke var modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest den 24. juni 2010, ville hvert ledelsesmedlem blive pålagt en afgift, når årsrapporten blev modtaget i styrelsen. Alle 72 virksomheder havde således samme påkravsfrist til at få indsendt årsrapporten, såfremt virksomhedernes ledelse skulle undgå at blive pålagt en afgift.

På grund af, at årsrapporterne blev modtaget efter fristens udløb, i en periode fra den 25. juni 2010 til den 14. juli 2010, det vil sige efter påbegyndelsen af henholdsvis den 1. og 2. måned i henhold til fristen i styrelsens breve af 14. juni 2010, blev hvert ledelsesmedlem pålagt en afgift på henholdsvis 500 kr. og 2.000 kr. pr. virksomhed. Det fremgår af de bilag, som klager har fremsendt til Erhvervsankenævnet, i hvilke tilfælde bestyrelsesmedlemmerne henholdsvis direktionen blev pålagt 500 kr. eller 2.000 kr. i afgift pr. ledelsesmedlem.

E har i brev af 1. august 2010 anmodet Erhvervsankenævnet om at fritage ledelsesmedlemmerne i de 72 virksomheder for de pålagte afgifter.

E begrundet sin anmodning med, at A koncernen efter en mislykket børsmission i december 2009 har haft meget svære økonomiske vanskeligheder.

Den daværende direktion blev i slutningen af marts måned 2010 bortvist. Grunden til dette var dels nogle finansielle dispositioner og dels direktionens firing af nøglemedarbejderne, som var kritiske i forhold til håndteringen af den økonomiske situation og regnskabsprocesserne. Det fremgår af Es klage, at den daværende direktion bl.a. fyrede D, der fungerede som teknisk direktør og K2, der fungerede som CFO. Det fremgår af styrelsens registreringer, at disse to ledelsesmedlemmer ikke har været en del af en anmeldt direktion eller bestyrelse i virksomhederne under den daværende direktion.

Efter bortvisningen af direktionen blev D ansat som administrerende direktør, og K2 blev ansat som CFO. Herefter blev disse anmeldt som en del af bestyrelsen henholdsvis direktionen i de 72 virksomheder. Tidspunktet for deres indtræden i A koncernens virksomheder fremgår af de af klager fremsendte bilag til Erhvervsankenævnet. Ydermere fremgår dette af styrelsens vedlagte oversigt over koncernvirksomhederne – her er dog alene vist tiltrædelsesdatoen for det øverste ansvarlige ledelsesorgan, det vil sige bestyrelsen, såfremt der er en sådan i virksomheden. Hvis ledelsen alene består af en direktion, er det datoen for dennes tiltræden, der er angivet i styrelsens oversigt. Ledelsesmedlemmernes navne er i styrelsens oversigt forkortet, således at D benævnes ..., K2 benævnes ..., mens K3 benævnes

...

Sagens retlige omstændigheder

Efter årsregnskabslovens § 138, stk. 1, skal en virksomheds årsrapport indsendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, så den er modtaget i styrelsen uden ugrundet ophold efter godkendelsen og senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen eller anden myndighed kan ikke dispensere herfra.

Modtages årsrapporten ikke inden for fristen i årsregnskabslovens § 138, sender styrelsen, jf. årsregnskabslovens § 150, et brev med påkrav til virksomhedens ledelse på virksomhedens adresse om at indsende årsrapporten. I påkravsbrevet angives en frist på 8 hverdage til indsendelse af årsrapporten.

Årsregnskabslovens § 151, stk. 1, indeholder en bestemmelse om en adfærdsregulerende afgift, der pålægges de enkelte medlemmer af virksomhedens bestyrelse, direktion eller lignende ansvarligt organ, såfremt årsregnskabet er modtaget efter udløbet af fristen på 8 hverdage efter påkravsbrevets datering.

I henhold til årsregnskabslovens § 152, stk. 1, kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen helt eller delvist fritage et ledelsesmedlem for betaling af en allerede pålagt afgift under ganske særlige omstændigheder. Fritagelsen

er betinget af, at den pågældende kan godtgøre at have søgt at fremme indsendelsen, og at forsinkelsen derfor ikke kan lægges den pågældende til last.

I henhold til årsregnskabslovens § 152, stk. 2 fritager det ikke i sig selv et ledelsesmedlem for ansvar, hvis det ansvarspådragende forhold er begået af virksomhedens ansatte, rådgivere eller lignende.

I henhold til årsregnskabslovens § 8, stk. 2, 3. pkt., har hvert enkelt ledelsesmedlem ansvar for, at årsrapporten, hvis revision er krævet, kan revideres og godkendes i tide.

Det fremgår ydermere af årsregnskabslovens § 8, stk. 2, 4. pkt., at hvert enkelt medlem af det øverste ledelsesorgan har ansvaret for, at årsrapporten indsendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden for de i årsregnskabsloven fastsatte frister.

Styrelsens udtalelse

Årsrapporterne for de 72 virksomheder for regnskabsåret 2009 skulle indsendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen således at disse var modtaget i styrelsen senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning.

De 72 virksomheders regnskabsår udløb den 31. december 2009. Som følge heraf skulle virksomhedernes årsrapporter for 2009 være modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest den 31. maj 2010. I henhold til styrelsens påkravsbreve af 14. juni 2010, skulle årsrapporterne være styrelsen i hænde senest den 24. juni 2010, såfremt ledelsesmedlemmerne i de 72 virksomheder ville undgå at blive pålagt afgift.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har imidlertid først modtaget årsrapporterne for de 72 virksomheder henholdsvis den 25. juni 2010, 28. juni 2010, 1. juli 2010 samt den 14. juli 2010, hvilket var senere end datoen for undgåelse af afgift i styrelsens påkravsbreve. På denne baggrund pålagde styrelsen afgift.

De fleste af årsrapporterne er ... modtaget henholdsvis den 25. juni 2010 og den 28. juni 2010.

Det fremgår af den medsendte oversigt, at ledelsesmedlemmerne i de respektive 72 virksomheder er tiltrådt i perioden fra den 14. marts 2010 frem til den 28. april 2010, det vil sige efter regnskabsårets udløb, men inden indsendelsesfristens udløb.

I en af virksomhederne i koncernen, F A/S, CVR-nr. ..., er ledelsesmedlemmerne tiltrådt 14. marts 2010, og herefter er de udtrådt igen den 29. juni 2010, som følge af, at virksomheden er blevet solgt.

At ledelsesmedlemmerne først er tiltrådt i marts og april måned 2010, bevirker ikke, at disse ikke har ansvaret for indsendelsen af årsrapporten. Det er som udgangspunkt altid den til styrelsen anmeldte ledelse, der har ansvaret for, at årsrapporten indsendes inden for de i loven fastsatte frister.

Ledelsesmedlemmerne har således haft op til to en halv måned før indsendelsesfristens udløb til at få forholdene bragt i orden, og ydermere har der derefter været næsten en hel måned, idet påkravsfristen for årsrapporternes modtagelse i styrelsen var 24. juni 2010.

Klager henviser i sit brev til Erhvervsankenævnet til en tidligere kendelse i Erhvervsankenævnet, j-nr. 03-185.886, som vedrører det forhold, at virksomheden på grund af, at honorar til revisor for tidligere år ikke var betalt, ikke kunne nå at udarbejde årsrapport inden for de i årsregnskabslovens fastsatte frister. Erhvervsankenævnet var i denne kendelse enige med styrelsen i, at det forhold, at revisors honorar for tidligere år ikke var betalt, og at revisor derfor krævede sikkerhedsstillelse for dette års udarbejdelse af årsrapporten, ikke var en sådan ganske særlig omstændighed, der kunne begrunde afgiftsfritagelse af virksomhedens øverste ansvarlige ledelse.

Det er på baggrund heraf styrelsens opfattelse, at det forhold, at der har været problemer med at skaffe likviditet til regnskabsaflæggelsen, ikke kan berettige til afgiftsfritagelse. Det fremgår klart af årsregnskabslovens § 8, stk. 2, at det er ledelsens ansvar, at årsrapporten udarbejdes i tide, så denne kan revideres og godkendes inden for de i loven fastsatte tidsfrister. Dette indbefatter også, at der er likviditet i virksomhederne til, at disse kan få udarbejdet årsrapporterne inden for lovgivningens tidsfrister.

Det er som nævnt styrelsens opfattelse, at den tiltrådte ledelse har haft op til to en halv måned til at få årsrapporterne udarbejdet, samtidig med, at de yderligere har haft en påkravsfrist på næsten en måned ekstra. Styrelsen mener dermed ikke, at der foreligger sådanne ganske særlige omstændigheder som kan begrunde hel eller delvis afgiftsfritagelse.
..."

Ved skrivelse modtaget i ankenævnet den 5. oktober 2010 har E yderligere anført:

"...

I redegørelsen kommer Erhvervs- og Selskabsstyrelsen frem til, at der ikke foreligger særlige forhold, som kan begrunde hel eller delvis afgiftsfritagelse for D, K2 og K3 (herefter benævnt ledelsesmedlemmerne).

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens konklusion bygger på tre argumenter:

1. At ledelsesmedlemmerne uanset tidspunktet for indtrædelsen, har det fulde ansvar for at sikre en rettidig regnskabsaflæggelse og revision
2. At manglende likviditet til gennemførelse af regnskabsaflæggelse ikke i sig selv er et særligt forhold, som berettiger til afgiftsfritagelse
3. At ledelsesmedlemmerne har haft to en halv måned til at rette op på de likviditetsmæssige forhold i koncernen

Vi er naturligvis ikke enige i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens konklusion.

Ad 1. Ledelsesansvar

Vi er enige i at den til en hver tid siddende ledelse, som udgangspunkt har det fulde ansvar for at årsrapporten udarbejdes i tide, så den kan revideres og godkendes indenfor de af årsregnskabsloven fastsatte tidsfrister.

Udgangspunktet herfor er, at ledelsesmedlemmerne ikke har nogen begrænsninger i deres mulighed for at tilrettelægge regnskabsaflæggelsen, således at man kan opfylde årsregnskabslovens tidsfrister.

I friheden til at tilrettelægge regnskabsaflæggelsen ligger også et ansvar og en pligt at tage denne opgave alvorligt.

Et ledelsesmedlem som tiltræder midt i en regnskabsaflæggelse, har ikke de samme muligheder for at påvirke processen omkring regnskabsaflæggelsen, som et ledelsesmedlem, der har været med fra start af processen.

Det er jo netop af denne grund, at bestemmelsen § 152, stk. i årsregnskabsloven om afgiftsfritagelse giver mening.

En situation, hvor personer indtræder i ledelsen i en kriseramt virksomhed midt i regnskabsaflæggelsen er ikke nogen normal omstændighed og kravene til hvad der kan lægge dem til last i forbindelse med en for sen indsendelse af årsrapport må derfor også justeres i forhold til dette.

Vurderingen skal i øvrigt såvidt muligt bygge på faktiske forhold og ikke bare skøn over hvad der burde kunne lade sig.

Det forhold at ledelsespersonerne har forsøgt at fremme regnskabsaflæggelsen, men ikke er lykket, er princip nok til afgiftsfrittagelse.

Ad 2. Manglende likviditet til regnskabsaflæggelsen

Vi er ikke enige i styrelsens fortolkning af Erhvervsankenævnets afgørelse. I afgørelsen blev der lagt vægt på, at ledelsen i den pågældende sag havde udvist særlig skødeløshed ved ikke at have sikret revisors betaling for tidligere års arbejde.

Der tages i sagen ikke stilling til en gæld til revisor, som er opstået i forbindelse med regnskabsaflæggelsen. Det indikeres efter vores opfattelse i afgørelsen at gæld opstået under regnskabsaflæggelsen skal måles efter en anden skala.

I A's tilfælde er der jo ikke tale om gæld vedrørende tidligere år, men gæld som er oparbejdet i forbindelse med regnskabsudarbejdelse af selskaberne samt tilhørende datterselskaber og underliggende selskaber. Regnskaber, som er en forudsætning for regnskabsaflæggelsen i de af ankesagen berørte selskaber.

En gæld, som den tidligere direktion i A i væsentlig grad har ansvaret for.

De nuværende ledelsesmedlemmer bør alene bedømmes ud fra deres håndtering af gældssituation fra deres tiltrædelse og den efter den skala, der skal sættes for nyopstået gæld.

Ad 3. Tidsmæssige aspekt

Erhvervs og Selskabsstyrelsen fremhæver, at der fra ledelsesmedlemmernes tiltrædelse i marts/april måned 2010 er ca. to en halv måned til at rette tingene op i og at de indtrådte ledelsesmedlemmer i A koncernen bør bære det fulde ansvar og derfor ikke fritages for afgifter.

Koncernens økonomiske situation var ved ledelsesmedlemmernes tiltrædelse meget kritisk og der var reelt været en stille betalingsstandsning i perioden frem til indgåelsen af en stand-still aftale med koncernens 11 største kreditorer samt bevillingen af en midlertidig låneramme til 1. juni 2010 på 1,7 mio Euro ... Se beskrivelse af koncernens økonomiske situation i årsrapporten 2009 ...

Forhandlingerne med koncernens kreditorer har været omfattende, tidskrævende og kompliceret. Der har fra de involverede bankers og kreditorers side været anvendt advokater, rekonstruktionsrådgivere m.fl. Det er blandt andet G, Advokatfirmaet H samt I, der har været anvendt.

Det skal bemærkes, at forhandlingerne omkring den endelige løsning af koncernens økonomiske situation stadigvæk pågår på trods af det næsten 4 måneder siden at den midlertidige aftale er blevet etableret.

Det er derfor svært at se hvordan ledelsesmedlemmerne kunne gøre mere for at fremskynde regnskabsaflæggelsen i de berørte selskaber, hvad angår den midlertidige likviditetsfremskaffelse.

Den stille betalingsstandsning var iøvrigt nødvendig for sikre at der ikke skete forringelser for kreditorerne imellem.

Det betød i praksis også, at der ikke kunne ske betaling af ...'s tilgodehavende, uanset om der måtte være enkelte midler tilstede.

En betaling af ... vil kunne have medført et ledelsesansvar samt et eventuelt erstatningsansvar, som ville blive væsentlig større end de pålagte afgifter fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Man kan vel næppe kræve at ledelsesmedlemmer i denne situation skal overtræde konkurslovens regler for at overholde reglerne i årsregnskabsloven.

Alle de ovennævnte forhold gør, at der efter vores opfattelse er tale om sådanne særlige forhold, der kan begrunde en fritagelse for afgifter.
..."

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har ved skrivelse af 21. oktober 2010 bemærket:

”...

Vedrørende pkt. 1 om ledelsens ansvar medgiver styrelsen, at der ikke er tale om en normal situation. Dette ændrer imidlertid ikke ved, at det er ledelsens pligt, at der bliver udarbejdet en årsrapport, inden for de i årsregnskabsloven givne frister, for de pågældende virksomheder. Når virksomheder er i økonomiske vanskeligheder, er det så meget desto mere vigtigt, at årsrapporterne kommer til offentlighedens kendskab inden for de givne frister.

Vedrørende pkt. 2 om manglende likviditet til regnskabsaflæggelsen fastholder styrelsen fortolkningen af den refererede erhvervsankenævnskendelse.

E anfører vedrørende pkt. 3 om det tidsmæssige aspekt, at der har været tale om en stille betalingsstandsning.

En sådan stille betalingsstandsning er ikke omfattet af konkurslovens regler. Havde der været anmeldt en betalingsstandsning efter konkurslovens regler kunne virksomhederne have anmodet styrelsen om fristforlængelse i forbindelse med årsrapporternes indsendelse, jf. årsregnskabslovens § 140. Det fremgår heraf, at styrelsen kan tillade, at årsrapporten uanset fristen i § 138, stk. 1, 2. pkt. (5 måneders fristen), først indsendes, så den modtages i styrelsen senest 1 måned efter betalingsstandsningens ophør.

Havde virksomhederne benyttet denne mulighed for at anmelde en betalingsstandsning ville virksomhederne således have haft 1 måned efter betalingsstandsningens ophør til at indsende årsrapporten, før der ville blive pålagt afgift.”

E har ved skrivelse modtaget i ankenævnet den 12. november 2010 bemærket:

”Vi har modtaget Erhvervs- og Selskabsstyrelsens kommentarer til vores bemærkninger at 4. oktober 2010.

Vi har kun følgende kortfattede kommentarer hertil.

Ad 1. Ledelsesansvar

Vi er glade for, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen anerkender, at der ikke foreligger en normal situation.

Det er jo forudsætningen for, at der kan foreligge særlige omstændigheder, der kan begrunde afgiftsfritagelse og dermed også grundlaget for vores anke af de pålagte afgifter.

Vi er naturligvis af den opfattelse, at summen af de i ankesagen beskrevne forhold gør, at der foreligger sådanne særlige omstændigheder, som kan begrunde en hel eller delvis afgiftsfritagelse.

Ad 2. Manglende likviditet til regnskabsaflæggelsen

Vi har til dette punkt ikke yderligere kommentarer, men kan blot konstatere, at vi er uenige med Erhvervs og Selskabsstyrelsen på dette punkt.

Ad 3. Tidsmæssige aspekt

Vi er enige i, at en stille betalingsstandsning ikke er omfattet af konkurslovens regler. Vi ville alene fremhæve, at en forfordeling af ... som debitor kunne medføre et brud på konkursreglerne ved en efterfølgende konkurs og dermed et eventuelt personligt erstatningsansvar for ledelsesmedlemmerne. Derfor var denne løsning ikke anvendelig.

Vi er enige i, at en beslutning om frivillig betalingsstandsning kunne have udskudt fristen for indsendelse af årsrapporterne.

I koncernforhold er det dog bestyrelsen i moderselskabet, her A A/S som træffer beslutning om indtræden i betalingsstandsning for koncernen, herunder datterselskaber.

De i ankesagen berørte ledelsesmedlemmer har i dette tilfælde kunnet påvirke udfaldet af beslutningen, men har ikke haft selvstændig beslutningskompetence i forhold til indtræden i en betalingsstandning i de berørte selskaber.

Valget af rekonstruktionsmodel kan derfor ikke belastes de berørte ledelsesmedlemmer.”

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen er ved skrivelse af 18. november 2010 fremkommet med yderligere bemærkninger.

Ankenævnet udtaler:

Ledelsen har ansvaret for, at et selskabs årsrapport udarbejdes i tide, så den kan revideres og godkendes inden for de i loven fastsatte frister, jf. årsregnskabslovens § 8, stk. 2.

Selskabernes problemer med fremskaffelse af likviditet til betaling af revisor med deraf følgende forsinkelse med indlevering af årsrapporterne udgør ikke en sådan særlig omstændighed, som efter årsregnskabslovens § 152 kan danne grundlag for

hel eller delvis eftergivelse af pålagte afgifter for ikke rettidig indsendelse af årsrapporter.

Da der ud fra de foreliggende oplysninger, herunder tidspunktet for ledelsesmedlemmernes tiltræden i øvrigt ikke findes at foreligge sådanne ganske særlige omstændigheder, jf. § 52, som kan begrunde afgiftsfritagelse, tiltræder ankenævnet de af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen pålagte afgifter.